

Czwartek, 28 kwietnia 2016 r.

P8_TA(2016)0202

Publiczny dostęp do dokumentów w latach 2014–2015**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów (art. 116 ust. 7 Regulaminu) w latach 2014–2015 (2015/2287(INI))**

(2018/C 066/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 1, 10, 11 i 16 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), a także art. 15 i 298 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
  - uwzględniając art. 41 i 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
  - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 15 grudnia 2011 r. dotyczącą wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (przekształcenie) ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów (art. 104 ust. 7 Regulaminu) w latach 2011-2013 ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 17 października 2013 r. w sprawie C-280/11 P, *Rada UE przeciwko Access Info Europe*,
  - uwzględniając pakiet „Lepsze stanowienie prawa” przedstawiony przez Komisję w maju 2015 r.,
  - uwzględniając wytyczne polityczne przewodniczącego J.-C. Junckera dla Komisji,
  - uwzględniając sprawozdania Komisji, Rady i Parlamentu w sprawie stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w latach 2013–2014,
  - uwzględniając zieloną księgę Komisji z 2007 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów instytucji Wspólnoty Europejskiej,
  - uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich za 2014 r.,
  - uwzględniając art. 52 i art. 116 ust. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Prawnej (A8-0141/2016),
- A. mając na uwadze, że pełna przejrzystość jest podstawą zaufania obywateli do instytucji Unii, przyczynia się do uświadomienia sobie praw wynikających z systemu prawnego Unii oraz do zaznajomienia się z procesem decyzyjnym UE, łącznie z właściwym przebiegiem procedur administracyjnych i ustawodawczych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.⁽²⁾ Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 13.⁽³⁾ Dz.U. C 168 E z 16.6.2013, s. 159.⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0203.

Czwartek, 28 kwietnia 2016 r.

- B. mając na uwadze, że prawo do dostępu do dokumentów jest prawem podstawowym gwarantowanym Kartą praw podstawowych i traktatami, wykonywanym na mocy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w celu zagwarantowania w szczególności możliwie najłatwiejszego korzystania z tego prawa i promowania dobrych praktyk administracyjnych dotyczących dostępu do dokumentów, zapewniając demokratyczną kontrolę działalności instytucji i jej zgodności z zasadami zapisanymi w traktatach;

Przejrzystość i demokracja

1. zauważa, że trzy instytucje nie zastosowały się odpowiednio do wielu zaleceń zawartych w swojej rezolucji w sprawie publicznego dostępu do dokumentów w latach 2011–2013; ubolewa zwłaszcza nad faktem, że instytucje i organy UE nie wyznaczyły w ramach swoich istniejących struktur zarządzania urzędnika ds. przejrzystości, odpowiedzialnego za zapewnienie zgodności z zasadami i za wprowadzenie ulepszeń do tych zasad; wzywa instytucje, aby uczyniły to jak najszybciej;

2. przypomina, że działania i strategie polityczne instytucji UE muszą opierać się na demokracji przedstawicielskiej, zgodnie z art. 10 ust. 1 TUE i być zgodne z zasadami pełnej przejrzystości, udostępniania, poprawnego i terminowego informowania obywateli; podkreśla, że art. 10 ust. 3 TUE uznaje demokrację uczestniczącą za jedną z głównych zasad demokratycznych Unii i w ten sposób podkreśla, że decyzje muszą być podejmowane na poziomie jak najbliżej obywateli, podkreśla, że kiedy udział obywateli w procesie decyzyjnym przybiera postać konsultacji publicznych, instytucje muszą uwzględniać ich wyniki;

3. przypomina, że zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 zasadą powinna być przejrzystość i dostęp do wszystkich dokumentów przechowywanych przez instytucje i że, jak już zostało ustalone przez utrwalone orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości UE, wyjątki w nim przewidziane muszą być ściśle interpretowane i wyważone względem nadrzędnego interesu publicznego, jakim jest jawność, wymogi demokracji, w tym większego udziału obywateli w procesie decyzyjnym, legalności administracji, skuteczności i odpowiedzialności przed obywatelami;

4. uważa, że instytucje, agencje i inne organy Unii Europejskiej, stosując rozporządzenie (WE) nr 1049/2001, wciąż w pełni nie uwzględniają zmian wprowadzonych traktatem lizbońskim i Kartą praw podstawowych ani nie zapewniają zgodności z tymi przepisami, w szczególności w odniesieniu do demokracji uczestniczącej; odnotowuje i z zadowoleniem przyjmuje niedawne wyroki wielkiej izby Trybunału Sprawiedliwości w sprawach *Digital Rights Ireland* ⁽¹⁾ i *Schrems* ⁽²⁾, w których Trybunał, stwierdzając nieważność odpowiednio dyrektywy w sprawie zatrzymania danych ⁽³⁾ i decyzji w sprawie ochrony prywatności w ramach bezpiecznej przystani ⁽⁴⁾, oparł się na Karcie praw podstawowych; podkreśla, że faktyczny publiczny dostęp do dokumentów i zarządzanie rejestrami dokumentów powinny opierać się na standardach, które są w odpowiednim stopniu zgodne z art. 41 i art. 42 Karty;

5. zaznacza, że należy respektować prywatność i ochronę danych przy jednoczesnym zapewnieniu przejrzystości;

6. przypomina, że jakakolwiek decyzja o odmowie przyznania publicznego dostępu do dokumentów musi opierać się na precyzyjnie i ściśle określonych odstępstwach prawnych, uzupełnionych o uzasadnioną i konkretną motywację, która umożliwi obywatelom zrozumienie podstaw odmowy dostępu oraz zapewni skuteczność zastosowania dostępnych środków prawnych;

7. przypomina, że aby zapewnić odpowiedzialność, prawowitość i demokratyczny charakter systemu politycznego szanującego praworządność, obywatele mają prawo do otrzymywania informacji dotyczących:

— działalności swoich przedstawicieli, wybranych lub mianowanych do pełnienia obowiązków w organach publicznych;

— procesu podejmowania decyzji (łącznie z rozpowszechnionymi dokumentami, zaangażowanymi podmiotami, odbytymi głosowaniami itp.);

⁽¹⁾ Sprawy połączone C-293/12 oraz C-594/12. Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 kwietnia 2014 r.

⁽²⁾ Sprawa C-362/14. Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 października 2015 r.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/24/WE z dnia 15 marca 2006 r.

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2000/520/WE z dnia 26 lipca 2000 r.

Czwartek, 28 kwietnia 2016 r.

— sposobu, w jaki rozdysponowane są publiczne pieniądze, tego, na co są wydawane i uzyskanych wyników, a także do sprawowania kontroli w tych dziedzinach;

uważa w związku z tym za konieczne opublikowanie komputerowego rejestru obejmującego wszystkie ww. kwestie;

8. wzywa Komisję do wyznaczenia jednego komisarza odpowiedzialnego za przejrzystość i za publiczny dostęp do dokumentów; wzywa wiceprzewodniczącego Komisji, aby w międzyczasie jak najszybciej przedstawił ambitny plan działań dotyczących przejrzystości i publicznego dostępu do dokumentów, co wynika z faktu, że przejrzystość leży u podstaw lepszego stanowienia prawa;

9. żąda, że obywatele mają nadal utrudniony dostęp do informacji posiadanych przez instytucje UE ze względu na brak wspólnego podejścia instytucji ukierunkowanego na ułatwianie obywatelowi dostępu do dokumentów i opartego na pełnej przejrzystości, komunikacji i demokracji bezpośredniej; zachęca instytucje, organy, biura i agencje UE do dalszego rozwijania bardziej aktywnego podejścia do przejrzystości poprzez aktywne rozpowszechnianie jak największej liczby dokumentów, w sposób jak najbardziej prosty, przystępny i dostępny dla użytkowników, poprzez zapewnienie tłumaczenia na życzenie na inne języki urzędowe UE oraz poprzez ustanowienie odpowiednich, prostych i niedrogich sposobów dostępu do informacji, również drogą cyfrową i za pomocą środków elektronicznych, uwzględniających potrzeby osób niepełnosprawnych; uważa w szczególności, że dostęp do informacji należy poprawić za pomocą łatwych do stosowania interfejsów i systemów wyszukiwania informacji; apeluje o opracowanie wspólnego punktu dostępu do portali trzech instytucji w oparciu o projekt pilotażowy dotyczący platformy internetowej dla proaktywnego publikowania dokumentów instytucji UE oraz o ujednoczenie portali wyszukujących informacje między jednostkami organizacyjnymi tej samej instytucji (zwłaszcza dyrekcjami generalnymi Komisji); wzywa ponadto instytucje do kontynuacji i wzmocnienia prac na rzecz popularyzacji prawa i polityki Unii; jest zdania, że Unia powinna w tym celu w pełni wykorzystać potencjał nowych technologii (sieci społecznościowych, aplikacji do smartfonów itp.), aby zapewnić całkowity i wygodny dostęp do informacji;

10. z żalem zauważa, że oficjalne dokumenty są często nadmiernie utajniane; przypomina swoje stanowisko, zgodnie z którym należy określić jasne i jednolite przepisy dotyczące utajniania i odtajniania dokumentów; żąda, aby instytucje wnoszą o możliwość prowadzenia obrad przy drzwiach zamkniętych bez odpowiedniego uzasadnienia; ponownie wzywa instytucje do oceny i publicznego uzasadniania wniosków o prowadzenie obrad przy drzwiach zamkniętych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001; uważa, że wnioski o prowadzenie obrad przy drzwiach zamkniętych w Parlamencie powinny być rozpatrywane indywidualnie w każdym przypadku; uważa, że procedury utajniania i odtajniania powinien nadzorować niezależny organ nadzorczy;

11. wzywa instytucje, organy i jednostki organizacyjne UE do przyjęcia szybszych, mniej uciążliwych oraz bardziej dostępnych procedur rozpatrywania skarg w odniesieniu do odmów przyznania dostępu; uważa, że bardziej proaktywne podejście pomoże zapewnić faktyczną przejrzystość, a także zapobiegać niepotrzebnym sporom prawnym, które mogłyby powodować niepotrzebne koszty i obciążenia zarówno dla instytucji, jak i dla obywateli;

12. wzywa wszystkie instytucje, aby do czasu przeprowadzenia oczekiwanego przeglądu stosowały rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 i wynikające z niego orzecznictwo, w pełni i zgodnie z ich literą i duchem, z uwzględnieniem zmian wynikających z Traktatu z Lizbony oraz Karty praw podstawowych; apeluje w szczególności do Rady, w tym do jej organów przygotowujących, aby publikowała protokoły posiedzeń grup roboczych Rady i inne dokumenty, w świetle sprawy dotyczącej Access Info Europe, interweniujących państw członkowskich i ich wniosków; wzywa Parlament, aby udostępniał porządki dzienne i notatki zawierające informacje zwrotne z posiedzeń koordynatorów komisji, Prezydium i Konferencji Przewodniczących oraz, co do zasady, wszystkie dokumenty wymienione w porządkach dziennych, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, publikując je na swojej stronie internetowej;

13. apeluje do wszystkich instytucji o stosowanie bardziej rygorystycznych przepisów dotyczących przejrzystości zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 1367/2006, gdy żądane informacje dotyczą środowiska, oraz o wypełnianie obowiązków dotyczących proaktywnego publikowania informacji dotyczących środowiska;

14. wzywa wszystkie instytucje do oceny oraz, w zasadnych przypadkach, zmiany wewnętrznych ustaleń w zakresie zgłaszania nadużyć, a także do ochrony osób zgłaszających nieprawidłowości; wzywa w szczególności Komisję, aby zdała Parlamentowi sprawę z doświadczeń związanych z nowymi przepisami dla pracowników UE dotyczącymi zgłaszania nieprawidłowości, przyjętymi w 2012 r., oraz ze środkami wykonawczymi do nich;

Czwartek, 28 kwietnia 2016 r.

Przegląd rozporządzenia (WE) nr 1049/2001

15. przypomina, że w związku z wejściem w życie TUE i TFUE, prawo dostępu do dokumentów odnosi się do wszystkich instytucji, organów i agencji UE; uważa w związku z tym, że należy pilnie uaktualnić i wprowadzić istotne zmiany do rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w świetle postanowień traktatów i stosownego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka; uważa za szczególnie ważne rozszerzenie zakresu stosowania w celu objęcia nim wszystkich instytucji europejskich, które dotychczas nie wchodziły w ten zakres, a więc Rady Europejskiej, Europejskiego Banku Centralnego, Trybunału Sprawiedliwości oraz wszystkich organów i agencji UE;

16. ubolewa nad faktem, że przegląd rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 jest nadal blokowany w Radzie, i wyraża nadzieję, że postępy w tym zakresie zostaną poczynione jak najszybciej; apeluje do Rady, aby przyjęła konstruktywne stanowisko, uwzględniające wyżej wymienione stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 15 grudnia 2011 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady określającego ogólne zasady i ograniczenia regulujące prawo dostępu do dokumentów instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii;

17. zaleca stworzenie, w tym na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 i rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, jednego zbioru zasad regulujących dostęp do dokumentów, umożliwiające zapewnienie obywatelom większej przejrzystości;

18. wyraża ubolewanie z powodu niewielkich postępów we wdrażaniu rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w zakresie obowiązkowego prowadzenia przez instytucje, agencje i inne organy kompletnych rejestrów dokumentów, zgodnie z art. 11 i 12 tego rozporządzenia oraz zgodnie z traktatem lizbońskim i Kartą praw podstawowych; wzywa do stworzenia wspólnego podejścia w zakresie rejestrów i wzywa te instytucje UE, które jeszcze tego nie uczyniły, do stworzenia rejestrów dokumentów i do wdrożenia środków na rzecz ujednoczenia klasyfikacji i prezentacji dokumentów różnych instytucji; w kontekście wspólnego punktu dostępu do unijnych dokumentów za pomocą portali trzech instytucji, ponawia swój apel o opracowanie wspólnych procedur i kryteriów rejestracji oraz nadawanie międzyinstytucjonalnego kodu każdemu dokumentowi, tak aby ostatecznie mógł powstać wspólny rejestr międzyinstytucjonalny zawierający specjalną wspólną bazę danych na temat stanu prac nad dossier ustawodawczymi;

19. przypomina, że na mocy art. 1 lit. c) oraz art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 instytucje są zobowiązane do „promowania dobrych praktyk administracyjnych w odniesieniu do dostępu do dokumentów” oraz do „tworzenia dobrych praktyk administracyjnych w celu ułatwienia wykonania praw dostępu zagwarantowanych (niniejszym) rozporządzeniem”; podkreśla, że przejrzystość jest blisko związana z prawem do dobrej administracji, o którym mowa w art. 298 TFUE oraz art. 41 Karty praw podstawowych, oraz ponownie podkreśla swoje wezwanie do przyjęcia regulacji w zakresie postępowania administracyjnego w odniesieniu do administracji UE ⁽¹⁾;

20. przypomina, że po wejściu w życie Traktatu z Lizbony odniesienie do ochrony skuteczności procesu decyzyjnego zostało usunięte w odniesieniu do aktów ustawodawczych;

Przejrzystość procesu ustawodawczego

Rozmowy trójstronne

21. przypomina, że przejrzystość procesu ustawodawczego jest kwestią o najwyższym znaczeniu dla obywateli; zwraca się do instytucji, aby udostępniały dokumenty będące częścią procesu ustawodawczego lub z nim związane; uważa w szczególności, że instytucje UE powinny udostępniać jak największą liczbę dokumentów na swoich stronach internetowych oraz rozważyć wykorzystywanie portalu Twoja Europa jako jednego wspólnego ogólnodostępnego portalu UE w celu ułatwienia poszukiwania informacji;

22. odnotowuje dochodzenie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich mające na celu monitorowanie praktyki tzw. „rozmów trójstronnych” będącej rutynową procedurą, za pomocą której przyjmuje się większość ustawodawstwa UE; apeluje do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, aby w pełni korzystał ze swoich uprawnień dochodzeniowych w ramach swoich kompetencji zgodnie z traktatami oraz zgodnie ze statutem Rzecznika Praw Obywatelskich;

⁽¹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2013 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej (Dz.U. C 440 z 30.12.2015, s. 17).

Czwartek, 28 kwietnia 2016 r.

23. przypomina, że praktyka stosowania rozmów trójstronnych, pomimo iż nie jest oficjalnie przewidziana w traktatach, stała się uznanym sposobem na osiągnięcie konsensusu między współprawodawcami i przyspieszenie procedury ustawodawczej przewidzianej w traktacie; zauważa, że w związku z tym komitety pojednawcze są powoływane jedynie na etapie trzeciego czytania i jako ostateczność;

24. wyraża ubolewanie, że obywatele nie mają żadnych uprawnień w zakresie kontroli negocjacji w ramach rozmów trójstronnych; wyraża zaniepokojenie potencjalnymi nadużyciami, z jakimi wiąże się stosowanie tej praktyki ustawodawczej, w szczególności w odniesieniu do wprowadzania nowych elementów ustawodawczych podczas rozmów trójstronnych, bez podstawy w postaci wniosku Komisji lub w postaci poprawek parlamentarnych, co pozwala na obchodzenie zwykłej procedury ustawodawczej i kontroli publicznej;

25. ubolewa nad faktem, że z powodu wycieku dokumentów dotyczących formalnych i nieformalnych rozmów trójstronnych dobrze poinformowane i ustosunkowane grupy interesu korzystają z nierównego dostępu do dokumentów, a tym samym do procesu ustawodawczego; zauważa, że skala wycieku dokumentów byłaby mniejsza, gdyby dokumenty dotyczące rozmów trójstronnych były praktycznie i natychmiastowo publikowane za pośrednictwem łatwo dostępnej platformy;

26. przypomina, że orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznaje ryzyko zewnętrznych nacisków oraz że może ono stanowić uzasadniony powód do ograniczenia dostępu do dokumentów związanych z procesem podejmowania decyzji, pod warunkiem że istnienie takich nacisków zewnętrznych zostanie dokładnie ustalone, a dowody będą wskazywały, że istnieje możliwe do przewidzenia zagrożenie, iż na decyzję, która ma zostać podjęta, mogłyby w istotny sposób wpłynąć naciski zewnętrzne⁽¹⁾; niepokoi się, że obecna praktyka faworyzuje szerszy dostęp lobbystów, a nie społeczeństwa do etapów, na których podejmowane są decyzje w procesie ustawodawczym;

27. zauważa, że o ile rozmowy trójstronne są istotne i skuteczne, dotyczące ich obecnie procedury wzbudzają obawy co do przejrzystości procedury ustawodawczej; wzywa zaangażowane instytucje do zapewnienia większej przejrzystości nieformalnych rozmów trójstronnych w celu umocnienia demokracji poprzez umożliwienie obywatelom skontrolowania wszelkich istotnych informacji, które legły u podstaw aktu prawnego, jak stwierdził Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach połączonych Szwecja i Maurizio Turco przeciwko Radzie, jednocześnie zapewniając wystarczającą przestrzeń na zastanowienie się dla współprawodawców; wzywa instytucje UE do częstszego składania sprawozdań we właściwej komisji parlamentarnej na temat rozwoju sytuacji negocjacji trójstronnych; uważa, że kiedy dokumenty są sporządzane w ramach rozmów trójstronnych, takie jak porządki dzienne, podsumowania wniosków, protokoły i ogólne podejścia Rady, w formie dostępnej, są to dokumenty dotyczące procedur ustawodawczych i zasadniczo nie mogą być traktowane odrębnie od innych dokumentów ustawodawczych; jest zdania, że wykaz posiedzeń trójstronnych oraz wyżej wspomnianych dokumentów powinien zostać bezpośrednio udostępniony na stronie internetowej Parlamentu; przypomina, że międzyinstytucjonalne porozumienie w sprawie lepszego stanowienia prawa obejmować będzie bazę danych zawierającą dokumenty ustawodawcze i jeśli zostanie przyjęte, będzie również zawierać zasady właściwego prowadzenia rozmów trójstronnych;

Poprawki składane na posiedzeniu plenarnym

28. ubolewa nad tym, że w przypadku poprawek składanych na posiedzeniu plenarnym, pod którymi podpis musi złożyć co najmniej 40 posłów, publikuje się nazwiska tylko kilku posłów; uważa, że powinno się publikować nazwiska wszystkich posłów;

Obowiązkowy rejestr lobbystów

29. wzywa Komisję do bezwzględnego przedstawienia wniosku dotyczącego porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie utworzenia obowiązkowego rejestru lobbystów, a także organów lokalnych i organizacji regionalnych w instytucjach i wzywa do nadania tej inicjatywie priorytetowego charakteru; apeluje, aby w rejestrze umieszczać szczegółowe informacje dotyczące tego, kto reprezentuje który lobbying, w jakim celu, za pomocą jakich zasobów i środków finansowych;

30. zachęca posłów do PE i przedstawicieli Rady, by stosowali praktykę przyjętą przez Komisję w drodze decyzji z dnia 25 listopada 2014 r., polegającą na publikowaniu informacji dotyczących posiedzeń, w których uczestniczą z jednej strony oni sami lub ich pracownicy, a z drugiej zainteresowane strony i przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego;

⁽¹⁾ Sprawa T-144/05 Pablo Muñiz przeciwko Komisji, ustęp 86.

Czwartek, 28 kwietnia 2016 r.

31. wzywa Parlament, aby dokonał pierwszego kroku w tym zakresie, udostępniając posłom chcącym zdawać sprawę z kontaktów z lobbystami szablon dla sprawozdawców, który mogliby oni załączać do sprawozdań, a także miejsce na tego rodzaju informacje na stronach internetowych Parlamentu dotyczących poszczególnych posłów;

Akty delegowane

32. przypomina, że zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 i w celu zapewnienia pełnego i przejrzystego systemu kontroli parlamentarnej i demokratycznej należy zapewnić dostęp również do dokumentów powstałych w ramach procedury przekazania uprawnień (akty delegowane), w ramach której powstaje istotna część europejskiego ustawodawstwa, dla którego należy w pełni zapewnić stosowną przejrzystą kontrolę parlamentarną i demokratyczną, szczególnie ubolewa w tym kontekście nad brakiem przejrzystości w obrębie europejskich organów kontrolnych (EBA, EIOPA, ESMA) z powodu braku zaangażowania ze strony współustawodawców; z żalem stwierdza, że nie został jeszcze utworzony jednolity rejestr zawierający całe ustawodawstwo drugiego stopnia i wzywa Komisję, aby niezwłocznie go utworzyła;

Umowy międzynarodowe

33. przypomina o wiążącym skutku i wpływie umów międzynarodowych na przepisy UE oraz podkreśla konieczność zapewnienia przejrzystości negocjacji podczas trwania całego procesu, co sprawia, że instytucje mają obowiązek publikowania mandatu negocjacyjnego przyznanego negocjatorowi z ramienia UE bez podważania stanowiska negocjacyjnego UE; uważa, że dokumenty dotyczące umów międzynarodowych zasadniczo należy podawać do wiadomości publicznej, z zastrzeżeniem uzasadnionych wyjątków i nie podważając zaufania między zainteresowanymi stronami niezbędnego do zapewnienia skutecznych negocjacji; żałuje, że Komisja i Rada rutynowo utajniają wszystkie dokumenty dotyczące negocjacji, co ogranicza dostęp obywateli do informacji; utrzymuje swoje stanowisko, zgodnie z którym należy zapewnić publiczny dostęp do wszelkich odpowiednich dokumentów negocjacyjnych, w tym do dokumentów, co do których strony osiągnęły już porozumienie, z wyjątkiem dokumentów uznanych za poufne, po podaniu jasnego uzasadnienia dla każdego przypadku z osobna, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001;

34. przypomina Komisji, że zgodnie z art. 218 TFUE ma ona obowiązek pełnego informowania Parlamentu w trybie natychmiastowym na wszystkich etapach negocjacji; wzywa Komisję do oceniania na każdym etapie, które dokumenty i informacje można proaktywnie podać do wiadomości publicznej;

Przejrzystość procesu administracyjnego

35. przypomina, że przejrzystość wzmacnia zasadę dobrego zarządzania przewidzianą w art. 41 Karty i art. 298 TFUE i przyczynia się do wdrożenia tej zasady; wzywa zatem instytucje UE do zadbania o to, by ich wewnętrzne procedury administracyjne prowadziły do realizacji tego celu;

36. wzywa instytucje UE do określenia wspólnych zasad dotyczących sposobu stosowania procedur administracyjnych oraz składania, utajniania, odtajniania, rejestrowania i rozpowszechniania dokumentów administracyjnych; wyraża życzenie, aby w krótkim czasie przedstawiono wniosek legislacyjny w tym duchu;

Postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego

37. ubolewa z powodu braku przejrzystości procedur wezwania do usunięcia uchybienia i postępowań w sprawie uchybienia wszczynanych przeciwko państwom członkowskim; wzywa w szczególności do zapewnienia publicznego dostępu do dokumentów przesłanych przez Komisję państwom członkowskim w ramach tych procedur, a także do odnośnych odpowiedzi; apeluje ponadto, aby informacje dotyczące wykonywania wyroków Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości były proaktywnie upubliczniane;

Zarządzanie funduszami strukturalnymi i inne sprawy

38. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnej dostępności i rzeczywistej przejrzystości informacji dotyczących negocjacji na temat krajowych i regionalnych programów operacyjnych;

39. uważa, że aby zapobiegać wszelkim nadużyciom i oszustwom, niezbędna jest pełna przejrzystość i dostępność danych; w związku z tym apeluje do Komisji o uczynienie obowiązkowym publikowania danych wszystkich beneficjentów funduszy strukturalnych, w tym podwykonawców; powtarza, że pełna przejrzystość wydatków publicznych w UE ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia rozliczalności i dla zwalczania korupcji;

Czwartek, 28 kwietnia 2016 r.

40. wzywa Komisję, aby monitorowała przestrzeganie przez państwa członkowskie obowiązków w zakresie sprawozdawczości i ujawniania informacji określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013 oraz aby w razie konieczności nakładała sankcje w przypadku naruszenia tych obowiązków;

41. przypomina, że pomimo postępu w udostępnianiu w witrynie internetowej Parlamentu informacji na temat poszczególnych świadczeń przysługujących posłom do Parlamentu Europejskiego oraz zasad je regulujących, polityka ta powinna być realizowana z uwzględnieniem najlepszych praktyk stosowanych przez parlamenty krajowe, jak również działań podjętych już przez poszczególnych posłów; zachęca w związku z tym wszystkich posłów do zaangażowania się w to przedsięwzięcie poprzez aktywność w zakresie ujawniania informacji dotyczących ich konkretnych działań oraz wydatków, aby Parlament zachował pozycję unijnego lidera w dziedzinie przejrzystości i otwartości, a także w celu zwiększenia odpowiedzialności wobec opinii publicznej za wydawanie środków publicznych;

42. przyjmuje do wiadomości zmianę polityki przejrzystości prowadzonej przez EBC, w ramach której przewiduje się publikowanie protokołów posiedzeń Zarządu EBC, ale ubolewa, że bank ten pozostaje w tej kwestii wciąż w tyle za innymi bankami centralnymi na świecie; oczekuje wdrożenia dalszych przepisów w celu poprawy przejrzystości kanałów komunikacji;

43. wyraża ponadto nadzieję, że w przyszłości upubliczniane będą wszystkie dokumenty dotyczące decyzji podjętych w ramach procesu oceny jakości aktywów w celu zagwarantowania równych warunków na szczeblu europejskim; wyraża nadzieję, że wymogi przejrzystości stosowane będą również do jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami rozporządzenia dotyczącego tego mechanizmu, obowiązującymi od dnia 1 stycznia 2016 r.;

44. zwraca się do komitetu międzyinstytucjonalnego ustanowionego na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 o większą aktywność i zdawanie właściwym komisjom sprawy z omawianych kwestii; wzywa ten komitet, aby regularnie odbywał posiedzenia oraz zapewnił jawność dyskusji i debat wewnętrznych, zapraszając do udziału społeczeństwo obywatelskie, Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych oraz uwzględniając ich opinie; wzywa ten komitet do pilnego zajęcia się kwestiami wymienionymi w niniejszej rezolucji;

45. uważa, że podstawowe znaczenie ma stosowanie przez agencje UE wspólnej polityki dotyczącej konfliktu interesów; podkreśla, że w niektórych przypadkach stosowana dotychczas polityka przewiduje postanowienia dotyczące publikowania CV i deklaracji o braku konfliktu interesów przez dyrektora i kierownictwo wysokiego szczebla; zauważa jednak z niepokojem, że obowiązek publikacji CV i deklaracji o braku konfliktu interesów nie dotyczy ekspertów; apeluje do agencji o rozszerzenie tego obowiązku na ekspertów;

Działania następcze

46. apeluje do Komisji i zwraca się do sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego o poinformowanie Parlamentu o wdrożeniu zaleceń zawartych w niniejszej rezolucji;

47. zwraca się do Komisji o zharmonizowanie kryteriów dotyczących publikowania wykazu beneficjentów funduszy strukturalnych;

o

o o

48. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych, Radzie Europy oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.